

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

*Assemblea General
al nou local de la
SEAS el 5 de febrer
del 2000.*

Foto: Lluís Ramban.

Núm. 227
Març-abril
2000

CICLE SOBRE BOSCOS DE CATALUNYA

7 abril — Conferència «Les pinedes de terrabaixa», per Josep Maria Panareda, a les 20,30 h al local de la SEAS.

9 abril — Excursió a les Roques de Benet i Horta de Sant Joan (Terra Alta), visitant una olivera monumental, amb sortida del Parador a les 6 h.

5 maig — Conferència «Les rouredes», per Josep Nuet, a les 20,30 h al local de la SEAS.

7 maig — Excursió a Salarça (Ripollès), visitant els roures d'aquest indret, amb sortida del Parador a les 7 h.

2 juny — Conferència «Les pinedes montanes i subalpines», per Josep Nuet, a les 20,30 h al local de la SEAS.

4 juny — Excursió a Ulldeter (Ripollès), visitant els pins negres d'aquest paratge, amb sortida del Parador a les 7 h.

18 juny — Excursió de cloenda amb itinerari encara no decidit.

MATINALS

2 abril — Excursió literària sobre Guerau de Liost a Viladrau (Osona), amb sortida del Parador en autocar a les 7 h.

16 abril — Excursió al massís del Farell (Vallès Occidental), amb sorti-

da de la plaça de Verdaguer a les 7 h.

21 maig — Excursió a Sant Cebrià de la Mora, d'Aiguafreda (Vallès Oriental), amb sortida de la plaça Verdaguer a les 7 h.

4 juny — Excursió al puig de Cerverís i Balandrau (Ripollès) tot el dia.

ALTA MUNTANYA

29-30 abril — Excursió als Posets (vall de Benasc, Pirineu aragonès).

20-21 maig — Excursió al Perdiguero (vall de Benasc, Pirineu aragonès).

10-11 juny — Excursió a la Grande Casse (Vanoise - Alps francesos).

ESQUÍ DE MUNTANYA

15-16 abril — Sortida al pic de Monestero (Pallars Sobirà).

6-7 maig — Sortida al massís de Neuvièlha (Pirineu francès).

MARXA DE REGULARITAT

14 maig — XXVI Marxa de Regularitat de la SEAS a l'Anoia.

PRESENTACIÓ LLIBRE

30 abril — Presentació del llibre de 25 anys d'excursions a can Ginestar.

UN LOCAL COM CAL

A finals de la primavera del 1998 els llogaters del cafè de l'Ateneu renunciaven a continuar fent-se'n càrrec. Aleshores la Junta de l'Ateneu inicià el procés de buscar urgentment uns nous llogaters, en Carles i l'Armand presentaren un projecte de renovació engrescador, que fou elegit, i que implicava una important remodelació de l'espai dedicat al cafè. Aquesta remodelació va representar la pèrdua de l'antic despatx de la SEAS, situat a la mateixa planta del cafè actual, i també de l'escala d'accés que teníem.

Aquesta pèrdua va conduir el president de l'Ateneu, Jordi Figueras, i la resta de membres de la Junta, a prendre el compromís d'aconseguir que la nostra Secció recuperés bona part de l'espai mitjançant l'ampliació del local on hi havia els serveis que eren utilitzats durant els actes que se celebraven a la Sala Municipal de l'Ateneu.

L'endarreriment de les obres dels nous serveis, que substituïen els antics, condicionava l'inici de les obres del nostre local i va provocar un notable neguit en la nostra massa social, tot i l'esmentat compromís de la Junta de l'Ateneu i de la col·laboració de l'Ajuntament en la part d'obra on hi havia els serveis que calia enderrocar.

Finalment, les obres s'iniciaren a principis de la tardor i, comptant amb l'acurat seguiment fet pel nostre consoci Marcel Campreciós, s'aconseguí la seva finalització abans d'acabar el 1999, havent aprofitat l'ocasió per a efectuar unes millores que sense aquest enrenou difícilment ens hauríem plantejat.

Després, un munt de companys han tingut cura d'anar-lo posant en solfa (adequar la instal·lació elèctrica, fer prestatges, aconseguir mobles sense cost, netejar el local, etc.).

Ara és hora de gaudir d'aquest renovat local fent-lo acollidor perquè tots plegats ens hi sentim a gust i l'utilitzem més. Cal convertir-lo de nou en un lloc de trobada, tal com havia estat en altres temps.

*Els assistents a l'Assemblea inauguraren el local renovat.
Foto: Lluís Ramban.*

L'ascensió al pic de Posets o de Llardana per Grist i el Forcau

Daniel Cardona

Introducció

Ja fa uns quants anys que a mitjan juliol, una colla d'amics de la SEAS i d'altres que juguen a futbol el dimecres, fem una sortida d'alta muntanya. Així, quan fèiem el dinar de comiat a Sant Llorenç de Montgai el 19 de juliol de 1998, i després de fer l'Aneto, va sorgir la pregunta: I quin farem l'any vinent? Alguns van suggerir el Posets. I per on el farem? Més d'un va dir: pel lloc més curt possible. I, sens dubte, havia de ser a partir del refugi del Forcau.

El viatge d'anada

Som de colla: Josep Gil, Francesc Castillo, Lluís Garcia, Josep Sánchez, Albert Cortès, Rafael Malaret, Pere Orriols, Francesc Miguel, Joan Anton Pera i Daniel Cardona. Hem sortit en tres cotxes, dos el divendres al matí entre les deu i les dotze i un tercer (dels que han treballat fins a la una del migdia) a les dues. Aquests darrers no podran torbar-se perquè el guarda del refugi ho ha dit ben clar «...a las nueve de la noche último turno para cenar», i, per més pega, a Jorba estan fent la variant eixamplant la carretera de la Panadella. En aquest

punt decidim anar a Manresa i agafar l'eix transversal fins a Cervera i, després, l'autovia fins a sortir vers Balaguer, Alfarràs (dinem), Binèfar, Barbastre, (millor per Benavarri), Graus i Grist (Eriste), des d'on ens dirigim vers la central elèctrica de Grist. És asfaltat fins a l'inici de la canonada que baixa l'aigua a la central elèctrica. A partir d'ací la pista passa a ser de terra i fent algunes ziga-zagues s'endinsa a la vall de Grist (Eriste). Uns cotxes aparcats i, sobretot, el brogit de l'aigua de la cascada de l'Espigantosa, ben espectacular, ens assenyalen el pàrquing i la fi de la pista. Som al lloc anomenat **l'Estallo**.

De l'Estallo (1.530 m) al refugi de Forcau o Àngel Orús (2.095 m). Un repàs a la vegetació d'alta muntanya i com suar la samarreta!

Pujar de 1.500 a 2.000 metres, per una obaga, i a més seguint un rierol, és una de les millors sensacions que podem tenir els amants de la vegetació d'alta muntanya. També, quan pugeu aquesta diferència d'altitud i veniu del pla —nosaltres de Sant Just—, la suada és important, i gairebé podríem dir que, si la xafogor entre 1.500 i 2.000 metres és ofegadora, segur que tindrem tempesta l'endemà. Per sort, l'equilibri hidroelec-trolític és normal i sols hem deixat l'esquena mullada i restes de sals a les nostres motxilles.

Seguirem el camí mil lenari que, provinent de Grist (Eriste), a 1.118 m, porta a les cabanes de Sallent (ruïnes o restes), a 2.100 m, i Riberes (1.850 m). Aquest vell camí ramader va a buscar els prats frescos a l'estiu. Una primera parada la feien per Sant Joan fins a primers de juliol a la pleta d'Estallo, a 1.600-1.700 metres, i quan la calor era més forta pujaven fins a les cabanes de Sallent, Riberes i Forcau (l'actual refugi); la baixada es feia per Sant Mateu, el 21 de setembre —encara hi ha una dita en benasquès: «ta Sant Mateu la néu al péu y ta Santo Tomás (21 de desembre), la neu al nas»¹—, o per Sant Miquel a finals de setembre.

Iniciem la pujada al refugi del Forcau o Àngel Orús, travessant el **pont de l'aigüeta de Grist** (Eriste), frontera entre la pista i el camí que hem de seguir pel marge dret del riu o l'esquerra nostra. El camí seguirà definitivament el marge dret de l'aigüeta de Grist i pel costat obac, sota els contraforts dels pics d'Espueis i Feixants. A l'inici la pujada és forta per a guanyar desnivells sota un bosc de pi negre —poc— amb bedoll pubescent —molt—, algun faig, boix i, tocant al riu, avellaners, oms, freixes; en el sotabosc, maduixeres, herba fetgera, moixera de guilla.

Al final de la primera pujada trobem el **Paset de l'Onso** (pas de l'Ós). El camí va enganxat a la pedra i deixa un fil de pas. Vidaller² ens explica que el nom li ve del fet que en

aquest lloc es trobaren un home de Grist que pujava i un ós que baixava, així que a l'home no li va quedar més remei que arraconar-se a la paret per deixar passar l'ós. Cal recordar que n'hi ha d'altres de passos «del oso o onso» al Pirineu aragonès; ara recordo el de Sallent de Gállego a Respomuso.

Poca estona després passem per la **font Tabernera**, entre mates de boix, i un tros més endavant pel **pont o palanca de Mollàs**, que va al Presentet (40 min).

Per primera vegada veiem el refugi, bastant amunt. Ara el camí plana, però de sobte hem de salvar un ressalt rocallós que ens separa del riu per a després tornar a baixar a trobar-lo. Poc després entrem en un antic prat: l'espai que ocupa la **cabana de les Riberes**. Impressiona la vegetació de prat que hi trobem; pel seu color i floració hi destaca el lliri pirenaic o dels Pirineus, juntament amb el sudorn, la gramínia que ens marca el camí, la regalèssia de muntanya, el clavell de pastor... Busco la genciana vera i no la trobo; em sembla que estic pensant més a arribar al refugi que en res més.

Girem a l'esquerra per una forta pujada en ziga-zagues cap a l'oest, que vol anar molt decididament cap al refugi, entre pi negre, neret i algun aranyoner. Abans d'arribar al refugi ja veig gencianes. Busco la flor de neu, però no la trobo; deu ser la gana! Per fi arribem al **refugi del Forcau** (2.095 m), antiga cabana de pastor

inaugurat el 24 d'octubre de 1982,³ de trenta places i ara en procés d'ampliació (fa cinc o sis anys!), sembla que pel setembre del 2000 pot quedar acabat.

Ens esperen els companys i el guarda, que ens recorda que a les nou tanca. Hem pujat des d'on hem deixat les cotxes en una hora i mitja. Sopem «alubias con chorizo», per posar-nos a to. Després de sopar parlem amb la gent que avui ha fet el Posets i ens comenten que l'estat de la neu està molt malament a la canal Fonda, sobretot a l'última gelera que separa la dent de Llardana i la tuca Alta. Nosaltres no portem ni grampons ni piolet, sols bastons d'esquí, coneixem l'itinerari d'altres vegades i per a més seguretat vam trucar al guarda del refugi per saber com estava aquest tros i no ens el va recomanar. Ja ens en sortirem!

Crec que hi ha un moment important en tots els refugis: després de sopar, quan tothom surt a fora i xerra en aquell silenci a dos mil metres, guaitant tots els estels de les constel·lacions d'estiu, amb aquella claretat que Barcelona i el seu entorn, sigui per la contaminació o per la lluminositat artificial, no ens deixen veure. No fa fred i això em fa tenir por de mal temps. Haurem de sortir d'hora per a ser al refugi a les dues del migdia, perquè segur que hi haurà tempesta a la tarda. D'altra banda, que no faci fred és una bona notícia, ja que indica que podrem passar la gelera sense grampons al matí.

Pujada i baixada al pic de Posets o de Llardana (3.375 m)

Sens dubte, d'entre les vies clàssiques per a assolir el pic de Posets, la del refugi del Forcau és la més curta: quatre hores. I, malgrat tot, s'han de salvar 1.200 metres de desnivell. Si la comparem amb la de les granges de Viadós, veiem que des d'aquí el desnivell és de 2.000 metres i són sis hores; o bé des del refugi d'Estós, pel coll de la Paül, el desnivell és de 1.600 metres i calen cinc hores i mitja.

Posets o Llardana? Segons Jolis,⁴ Llardana vol dir regió cremada, mentre Posets és sinònim d'avenc, pou o embut, fenòmens que caracteritzen aquesta zona.

Hem sortit del refugi a les set del matí, després d'haver esmorzat, i estem força hidratats. No fa fred, està serè, però no hi ha una atmosfera neta. Mal preludi. Agafem un camí que surt de darrere el refugi, pugem cap al nord-oest, deixant els últims pins negres, cada vegada més petits d'alçària. La direcció que seguim és com si anéssim al coll de Grist, on comença a tocar el sol, però nosaltres, poc després, anem decidits a la dreta per travessar el **torrent de Lllardaneta**, on comença a enfilarse la Ruta Reial per la canal Fonda.

El nom de Ruta Reial o *Rue Royale*, s'utilitzà per primera vegada en un descens, suposem del Posets, de R. y H. Brulle, Motas d'Hestreux i G. Castagne, el 2 de juliol de 1914, que diu, traduït del francès per Jolis⁶: «El

dir un pas endavant i un altre enre-re. La veritat és que aquesta hora que ens falta fins al cim, per a salvar els 335 metres de desnivell que ens en separen, es fa interminable i una mica pesada.

Mentre vaig pujant penso en la descripció que fa Patrice de Bellefon en les seves cent millors ascensions pirenaïques,⁷ que parla del Posets en aquests termes: «Enigmàtic, impàvid, el Llardana no fa cap concessió per a atreure l'afició dels muntanyencs. La seva ascensió és llarga i monòtona. No obstant això, agrada, ja que lentament entres en la intimitat d'aquest grandios solitari. Algunes geleres i enormes tarteres produeixen aquella monotonia que, tal com passa amb els deserts, inspira respecte i fins i tot a vegades una certa malenconia no mancada de dolçor». Em fa tornar a la realitat, després de tanta ziga-zaga, l'atenció que haig de posar per a fer la carena, que no presenta cap dificultat.

Hem arribat a tres quart d'onze dalt al **pic de Posets** (3.375 m), amb un quart menys del que marca la guia, malgrat que no estem entrenats i no anem a cap gimnàs! Potser són els anys? No ho sé, però tenim una gran alegria quan arriba l'últim de la colla a dalt i ens fem la foto de rigor. El dia es manté bo, a pesar de l'espessa calitja. Tot i així, veiem el triangle del Cotiella, no veiem el Vathlaitós, però sí el Mont Perdut i el Vinhamala i, a tocar, el Perdiguero, i la carena del Portilló d'Oó amb els

pics del Selh dera Baco, Claravida, Gias, Cabriolés, Malpàs, Salvaguarda... Més lluny es veu l'Aneto i les Maladetes. El silenci és trencat pels mòbils. Els temps canvien, però la solitud i el silenci tenen un preu, i s'hauria de respectar.

Hem estat una hora dalt del cim i ara baixem pel mateix camí, però haurem de salvaguardar els genolls si volem arribar no sols al refugi sinó a l'Estallo en bones condicions; malgrat tot, alguns, en forma, baixen com si esquieassin sobre la tartera. A la **gelera de la Dent de Llardana**, fem dos grups: els uns baixen amb precaució per la neu, on els bastons d'esquí ajuden força, mentre que els altres baixen per l'esquerra per un rocam paral·lel a la gelera.

A dos quarts de tres som al **refugi del Forcau**, on dinem, mentre els núvols provinents de França han tapat ja el sol i, per altra banda, també puja una tamborinada per la vall de Grist. No ens torbem i baixem aquest primer tros fent dreceres fins a la **cabana de la Ribereta**, on sentim el primer tro i comença el primer plugim. No ens arribem a posar les capelines, però sí que la marxa de baixada és força ràpida. Quedem sorpresos per la quantitat de gent que puja al refugi. No hi cabran!, comenta un dels nostres i, a més, el temps no està per a fer bivac.

Els 1.845 metres de desnivell que baixem des del pic de Posets fins a l'Estallo, passen factura als genolls de més d'un i la marxa s'ha alentit. Tot i

*Pujant cap al pic de Posets. Al fons, entrada a la canal Fonda.
Foto: Daniel Cardona.*

així, encara trobem unes maduixeres, on piquem entre parada i parada, i tenim la sort que el temps es manté i no plou. Arribem a l'**aparcament de l'Estallo** i allò que ahir eren quatre cotxes ara segueixen carretera enllà en direcció a Grist. Ens canviem i cap a l'**alberg de Villanova** (o Bilanoba en benasquès), situat després del poble de Grist, en direcció a Graus i poc abans d'arribar a Castelló de Sos.

Villanova (o Bilanoba), un petit poble de la vall de Benasc amb dues esglésies romàniques

És diumenge, ens hem despertat tard, el temps és completament serè i després d'esmorzar visitem el poble

de Bilanoba a partir d'un fulletó informatiu.⁸ Primer anem a l'ermita de Santa Maria, que està tancada i no hi ha culte, però sí que podem visitar el cementiri, on observem els cognoms de les tombes, noms altaragonesos com Ballarín, Betrán, etc.

Després travessem la plaça Major i baixem cap a una plaça molt ben arranjada, on visitem l'ermita de Sant Pere, que fou reconstruïda el segle XVII, la visitem ràpidament perquè hi ha la missa d'onze, en sortir a la portalada, se sent un brogit silenciós d'aquell ambient tan ancestral de comunicació que hi ha entre els vilatans que parlen de com els van les coses. El senyor rector treu el cap per la

porta de l'església i els avisa que comença la missa.

Per acabar, val la pena visitar els dos tipus de casa pirenaica altaragonesa que podem observar en aquest poble, són la casa Riu, una casa amb totes les dependències al mateix edifici, i la casa Betrán, una casa amb pati, que en un primer moment va servir per a guardar el ramat d'ovelles i que s'ha de travessar per a entrar a la casa.

Quan baixem del poble per agafar els cotxes cap a Sant Just, em sap greu marxar de la vall de Benasc, una vall amb una gran influència gascona, sens dubte, gràcies al seu caire ramader, i on el Pirineu no ha estat mai una frontera sinó un lloc d'intercanvi de pasturatges. Aleshores estaven més relacionats amb Luchon i Sant Bertran de Comenges (bressol de càtars i albigesos) a través de l'Hospital de Benasc, el Portilló o el port de Benasc i l'Hospital de França, que no pas amb l'Aragó, on havien de travessar el congost de Ventamillo, difícil a l'hivern i encara més quan hi havia a la primavera la pujada d'aigües deguda al desglaç.

Bibliografia

1. A. BALLARÍN, «Refranes, adivinanzas y dichos benasqueses», dins: *Civilización Pirenaica*, Editorial Zaragoza, 1978, pàg. 169.
2. J. RAMON, «Refugi Ángel Orús», *Vèrtex*, 1983, vol. VII, núm. 91, pàg. 250.
3. R. VIDALLER, «La Ball de Grist (Eriste)», dins: *Guía del Parque Posets*

- *Maladeta. Bal de Benasque, Chistau, Barrabés*, Editorial Pirineo, Huesca, 1996, pàg. 140.

4. A. ARMENGAUD i A. JOLIS, «Pico de Posets o de Llardana (3.375 m)», dins: *Posets - Maladeta*, Montblanc - Centre Excursionista de Catalunya, Barcelona, 1968, pàg. 253.

5. A. ARMENGAUD i A. JOLIS, «De la cabaña de Sallent por la Ruta Real», dins: *Posets - Maladeta*, Montblanc - Centre Excursionista de Catalunya, Barcelona, 1968, pàgs. 263-264.

6. R. OLLIVIER, «Venhamala por el "Couloir" de Gaube», dins: *Vignemale - Monte Perdido*, Montblanc - Centre Excursionsita de Catalunya, Barcelona, 1968, pàg. 166.

7. P. DE BELLEFON, *Los Pirineos. Las 100 mejores ascensiones y excursiones*, Editorial RM, 1977, pàg. 82.

8. «Excelencia turística del Valle de Benasque. Villanova - Bilanoba», dins: *El placer de aprender. Valle de Benasque*, Excelencia turística Valle de Benasque, 1999.

Altra bibliografia consultada:

J. DE TERA, *Posets - Perdiguero*, 2, Montblanc - Martín, Barcelona, 1994.

Horaris

L'Estallo - refugi Ángel Orús: 1 h 30 min.

Refugi Ángel Orús - pic de Posets: 3 h 45 min (horari oficial: 4 h).

Pic de Posets - refugi Ángel Orús: 2 h 45 min.

Refugi Ángel Orús - l'Estallo: 1 h 15 min.

MATINAL AL MASSÍS DEL GARRAF

Josep Maria Rius

Des de la sortida del 3 de març de 1996 al castell d'Eramprunyà i les Agudes i la del 26 de gener de 1997 al cim de la Morella, han estat dues temporades de matinals que hem faltat al tradicional passeig pel massís del Garraf. Avui hem elegit el puig de la Mola, una de les zones més esquerpes i poc conegudes del massís per a tornar a gaudir d'aquest magnífic exponent del calcari.

Som quinze de colla i ens dividim en quatre vehicles per sortir de la plaça de Verdaguer a les vuit. Un cel força tapat ens fa pensar en el poc suc que traurem de les càmeres fotogràfiques. Fem cap a la N-II per anar a Torrelles i pujar a Begues per la pista forestal i des d'allí fins a **Olesa de Bonesvalls**, on, a les nou, deixem els cotxes i comencem a caminar.

Creuem el **barri de l'Hospital** i el deixem a l'esquerra per seguir el camí paral·lel a la **riera de Begues** amb marques del **GR-5**. Passats deu minuts, un corriol que s'enfila cap a l'esquerra fa que abandonem la riera i, entre matolls, brolles de romaní i garriga, ens duu a un fondal que seguim pel mig de la riera. En mitja hora hem tornat a deixar la riera per un nou corriol que puja per la dreta

i, quan es fa més ample, i també per la dreta, comença a baixar fins al **Fondo d'en Lluc**. Després de passar per sota i de quedar a la nostra dreta les restes del **corral de l'Esquerra**, en quinze minuts, som a l'**avenc de l'Esquerrà**.

Sota una gran alzina, ran de camí, es troba aquesta cavitat vertical, màxim exponent dels fenòmens càrstics del Garraf, amb 206 metres de profunditat. Està protegit per unes barres de ferro que, una vegada passades, no impedeixen que tinguem un impacte en veure la impressionant boca cilíndrica de l'avenc.

Són quasi les deu i és l'hora de l'esmorzar: entrepans, botes, termos i els primers torrons ens fan passar com de costum una bona estona. Quan comencem a recollir les motxilles un grup de cinquanta excursionistes s'apropen a l'avenc, vindran darrere nostre uns deu minuts perquè segueixen la pista fins a Sitges. Arribats en aquest punt, nosaltres ens desviem per un caminet a l'esquerra seguint el **GR-92**, que ens durà fins al puig de la Mola.

La pujada, primer entremig de pi blanc i més endavant amb uns magnífics margallons, es fa molt distreta: el Montmell a l'oest i tot seguit la pista de Begues a Sitges al sud amb una esplèndida vista panoràmica sobre el Palau de la Plana Novella. En mitja hora som dalt del puig.

El **puig de la Mola** és un llom erosionat i mancat d'arbres, d'una altitud de 538 m; hi ha un vèrtex geodèsic i constitueix un magnífic mirador sobre el massís. Poques fotografies podem fer: no es veu ni el mar, mentre que, entre núvols baixos, surten les agulles de Montserrat. Amb tot, un vent força molest fa que no hi perllonguem gaire l'estada i tornem al camí que passa per sota el puig pel vessant sud, i amb bons panorames passem sota el puig de la Bomba i el puig Escanyador.

Ara, en direcció nord, per l'ample camí, veiem dues pedreres i, després del **pla de Basses**, Olesa torna a ser als nostres peus. Un cop hem passat entre dues línies elèctriques, el camí es converteix en un corriol que, pel mig d'un bosquet, en una hora

ens duu a l'**Hospital d'Olesa o Cervelló**.

La parada hi és obligada. Fundat l'any 1262 al costat del camí ral de Barcelona a Vilafranca del Penedès, l'Hospital és un edifici de transició del romànic al gòtic i era destinat a l'acolliment de vianants i pelegrins. Malauradament, el seu interior està molt malmès, i només podem gaudir del seu exterior, del qual forma part la singular masia de **can Tutusaus**.

Tornem als cotxes i decidim arribar-nos a **Olesa de Bonesvalls** a veure el temple parroquial de Sant Joan Baptista i els innombrables pous d'aigua que té (en un mateix hort hi ha tres pous). Marxem cap a casa, on arribem a un quart de tres, amb la sensació d'haver aprofitat del tot la matinal.

ASSEMBLEA DE LA SEAS

Joaquim Carbonell i Calders

Desgranar amb poques paraules el desenvolupament de l'Assemblea General Ordinària de la SEAS se'm fa una mica difícil, atenent la quantitat de temes que s'han tractat enguany. Ara bé, a tall de resum, cal fer-hi un parell de reflexions, una de positiva i l'altra, no negativa, però sí una mica preocupant.

La primera: la secció passa un moment bo. Com ho podem afirmar? És fàcil de veure si fem cas de la lectura de l'acta de la reunió anterior, de fa més o menys un any, i seguim els continguts de la memòria d'activitats i la situació del moviment de socis i sòcies, i si fem cas de les partides econòmiques de l'estat de comptes del 1999 i del pressupost per al 2000; gairebé tots els objectius s'han complert! Recuperació del nombre de socis, les activitats ja habituals tenen un bon nombre de participants, les noves activitats són esperades pels de la casa i per gent del poble, acabem de re-estrenar un local molt i molt digne, es compta amb una colla de gent jove (l'Elefant Blanc) amb empena, el butlletí s'ha millorat i continua sent el degà de les publicacions locals, el pressupost d'enguany

sobrepassarà els dos milions de pessetes i, sobretot, la caixa està gairebé a zero d'existències econòmiques. Bon senyal! Les quotes dels socis i sòcies i les ajudes de l'Ajuntament i altres col·laboradors no serveixen per a generar interessos econòmics sinó per a generar interessos socials.

La segona: en el torn de prec i preguntes i després de la intervenció d'un soci assenyat i veterà, gairebé totes les altres intervencions han voltat entorn del tema del relleu generacional dels que formem part de la secció. Salvant la participació del jovent de l'Elefant Blanc, la SEAS està faltada d'elements joves, de noies i nois que vulguin participar de les activitats esportives i alhora culturals que els ofereix una entitat com la nostra; ja sabem que el problema és general, però a l'Ateneu i a la SEAS ho hem de solucionar nosaltres. S'ha parlat que sempre hem estat oberts a tothom, que cal coordinar-se amb les altres entitats de joventut del poble, que cal fer activitats atractives per a ells, que si això... i que si allò..., però avui no hem trobat la pedra filosofal, ni l'oracle de la Penya del Moro ens han pogut orientar. De totes maneres, penso que caldrà seguir treballant en la direcció actual, ja que la feina feta ha obert certes esperances de participació de saba nova.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 4 de gener del 2000

La reunió es dedica en bona part a la preparació de l'Assemblea General Ordinària, que tindrà lloc el proper dia 5 de febrer a les 18 h en primera convocatòria. Es revisa detalladament el pressupost per al 2000 i es decideix detallar ben clarament al soci les partides destinades a les obres i millores de condicionament del local, tenint en compte la seva importància. També es decideix la proposta final d'augment de quotes (15%) que serà presentada a l'Assemblea per a la seva aprovació i es destacarà que des del 1994 no hi ha hagut cap tipus d'augment. Preocupa la Junta la manca de bibliotecari, que haurà de ser resolta a la mateixa Assemblea i s'acorda destinar diners per a anar renovant el fons bibliogràfic excursionista per a ús del soci.

La comissió que es va formar per a anar enllestitint les millores del local, després de les obres fetes, informa la resta de la Junta sobre la distribució d'espais i la compra de material necessari (cadires, estufes, sofà, etc.). També informa de la donació de mobiliari per part d'alguns membres de la Junta, que l'han aconseguit dels seus respectius llocs de treball particulars.

— Es decideix fer la inauguració de les obres de millora del local el

mateix dia de l'Assemblea General convidant tota la Junta de l'Ateneu, els regidors Perpiñà i Campreciós, i els anunciants del Butlletí. La inauguració es farà amb un refrigeri per als assistents.

Reunió de l'1 de febrer del 2000

Reunió gairebé totalment dedicada a preparar l'Assemblea General del 5 de febrer, en la qual té un paper bàsic el tema de la situació econòmica. Cal destacar que, amb el pagament fet a l'Ateneu de la meitat del cost de les obres del local, ha quedat totalment cancel·lat el deute de l'Ateneu a la SEAS. També s'acorda endegar una iniciativa per a recaptar fons econòmics addicionals amb el títol de «Un soci una cadira». Les aportacions seran de 3.000 pessetes per soci i totalment voluntàries.

Es fa constar en acta el condol per la mort de Jaume Mir, que fou membre de les primeres juntes de la SEAS dels anys trenta. En el Butlletí es farà esment del seu traspàs.

Es comenta que la Federació Catalana de Càmping i Caravàning ja té a disposició dels interessats el carnet de l'any 2000. Podeu posar-vos en contacte amb nosaltres.

Recordança

El passat 8 de gener del 2000 moria a Sant Just Desvern Jaume Mir i Gómez, un dels primers fundadors de la SEAS, junt amb Pere Pruna, Pere Calopa, Pere Orriols, Joan Gallar... i membre de la primera junta directiva de l'entitat. Després de la guerra civil, a finals dels quaranta i inicis dels cinquanta, fou l'impulsor del Club Alpino Ateneu que, malauradament, sols durà dos o tres anys. Esdevingué president de l'Ateneu en el període 1950-54, i dugué a terme una tasca expansiva i de democratització de l'entitat. Més tard, en el pla excursionista, ja no s'integrà a la tercera «renaixença» de la SEAS (1964), possiblement perquè va anar a treballar a la Siemens de Cornellà, on va contribuir a la naixença de la Unió Excursionista de Catalunya de Cornellà.

Sols ens queda expressar el nostre condol a tota la família, als seus fills Jaume, Beatriu i Jordi, i a les seves nétes Mireia i Natàlia.

Horari del local social

A partir d'ara la SEAS estarà oberta dos dies la setmana:

Dimarts, de vuit a nou del vespre.
Dijous, de nou a deu del vespre.
Divendres de vuit a nou del vespre

Portada del darrer Butlletí

La foto de la portada del butlletí núm. 225 (novembre - desembre de 1999) era en homenatge a Jordi Cardona i volíem informar-vos que fou feta el 13 d'octubre de 1968, amb motiu de la celebració de la primera Flama de la Llengua Catalana, just quan el primer relleu, format per Jordi Cardona i Enric Sabadell (a la seva esquerra), deixava enrere Sant Miquel de Cuixà.

**«L'ONA
EXCURSIONISTA»,**
EL PROGRAMA
DE LA SEAS
A RÀDIO DESVERN,
FM 98.1,
CADA DIMARTS DE
19,30 A 20 h.

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any XXXIII, núm. 227

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Jordi Gironès, Antoni Anguera, Ferran de la Fuente, David Buenacasa i Pau Mora (taula de redacció), Elisabeth Bart (tramesa), Eulàlia Nuet (correcció de textos) i Josep Nuet (disseny i autoedició).

Índex

Portada:	
Calendari	18
Editorial: Un local com cal	19
L'ascensió al pic de Posets o de Llardana per Grist i el Forcau, per Daniel Cardona	20
Matinal al massís del Garraf, per Josep Maria Rius	27
Assemblea de la SEAS, per Joaquim Carbonell	29
Informació de la SEAS: Acords de Junta i recordança	30

Amb la col·laboració de:

Ateneu Santjustenc
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 54, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES